

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου
Πατρὸς ἡμῶν

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Γραπτοῦ
Αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Μνήμη: ΚΖ. Δεκεμβρίου

ΕΝ Τῶ ΜΙΚΡῶ ΒΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰστῶμεν Στίχους δ. καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα
Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ποῦς διωγμούς καὶ τὰς θλίψεις, ὑπὲρ Εἰκόνας Χριστοῦ, ἡ ἐν ὑψίστοις
Πάτερ, ἀληθῆς εὐφροσύνη, καὶ ἀληθινοῦ παιδρότης καὶ χαρμονή, διεδέ-
ξαντο Ἄγιε, ὧν μετασχεῖν ἐκδυσώπει τοὺς εὐλαβῶς, ἀνυμνοῦντας σε
Θεόδωρε.

Πυρὶ τῆς θείας ἀγάπης, Πάτερ Θεόδωρε, ἐφλέχθης ὑπόμένων, τῆς σαρκὸς
τὰς στρεβλώσεις, σεβόμενος Εἰκόνα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ
πρόσωπον, πυρὶ σιδηρῶ ἔγράφης καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀθάνατον ἀνέδραμες.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὧμων, Σταυρὸν ἀράμενος, Θεόδωρε τρισμάκιον, εὐηρέ-
στησας τούτῳ, ἔγράφης τῷ προσώπῳ καὶ μιμητῆς, τῶν παθῶν αὐτοῦ γέγο-
νας· ὅθεν τὸ στέφος ἐδέξω ἐν οὐρανοῖς, θεῖτε Πάτερ τὸ ἀμάρτανον.

Τῶν ἀρετῶν διαλάμπων τοῖς κατορθώμασιν, ὁμολογίας στόμα, ἀληθῶς ἀ-
νεδείχθης· Εἰκόνων τῶν Ἁγίων κηρύξας τρανῶς, τὴν προσκύνησιν Ἄγιε,
ὑπὲρ ὧν ἠνεγκας πόνους ἐν τῇ σαρκί, ὡσπερ ἄσαρκος Θεόδωρε.

Δόξα... Ἦχος δ.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ὑποτάξας τῷ Πνεύματι, ναὸς τῆς Ἁγίας Τριά-
δος, Ἱερώτατος γέγονας, τῇ καθαρᾷ ζωῇ σου, παμμακάριστε Θεόδωρε,
καὶ τῇ σεπτῇ σου ὁμολογίᾳ, ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, στῦλος ἐδείχ-
θης τῆς Ἐκκλησίας· Διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς οἰκῶν, σὺν τῷ σῶ ἀδελφῷ
Θεοφάνη πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Αὐτός.

Σπηλαίω παρώκησας, Χριστέ ὁ Θεός, Φάνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες δέ
καί Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τό κήρυγ-
μα καί Ἀγγέλων αἱ Δυναμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καί λέγουσαι· Δόξα
τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χάρις τοῦ Παντουργοῦ, Πνεύματος σοί ἐδόθη, ὁμολογίας Πάτερ, καί
ᾠφθης τῶν Εἰκόνων, ὑπέρμαχος Θεόδωρε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ.

Σκεθός τῶν ἀρετῶν, κειμήλιον δογμάτων, σεπτὴ στηλογραφία, καί
φύλαξ τῶν Εἰκόνων, Θεόδωρε γεγέννησαι.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Τρίβων τῶν ἀρετῶν, βαδίσας Θεοφόρως, ὁμολογίας στέφος, Θεόδωρε
ἐδέξω, καλῶς ἀγωνισάμενος.

Δόξα... Τριαδικόν.

φύσις τρισολαμπής, ἀπόδοξε Θεότης, Πάτερ Υἱὸ καί Πνεῦμα, λιταῖς
τοῦ Θεοδώρου, οἷς σε δοξάζοντας.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Πόνους καρτερικούς, ὑπήνεγκε προθύμως, Θεόδωρος ὁ θεῖος, ὑπέρ
τῆς σῆς Εἰκόνας, καί τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε.

Τό, Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυ-
τίκιον, ἐν τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ.

Καί Ἀπολύεις

.....

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιαιὸν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
 εἰς τὸ Κύριε Ἐκείραδα, ἰστώμεν Στίχους ς.
 Καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ξενιτείας τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἔξορίας ὅσπερ
 χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ
 συγχέοντος δεινῶς, τοὺς θεσμούς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἄχραν-
 τον, τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα καθέλοντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θεῆα, Χριστοῦ
 θεράπον κατήσχυνας.

οὐ φρουροὶ σέ οὐ στένωσις, οὐδέ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ
 μάστιγες περιέσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι θεόδω-
 ρε· οὐδέ νόσος χαλεπὴ, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδέ ἔνδεια, τῆς
 τροφῆς θεωρητῆμον· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν
 σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Ἀντὶ θλίψεως ἄνεσιν, ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντὶ σκοτόους ἔλλαμψιν
 σοι δεδώρηται, ὁ ἄθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντὶ δέ θεσπέσιε, τῆς ἐν
 ὄφει σου γραφῆς, ζωῆς βίβλω ἐγγέγραφαί· Ἐκκλησίᾳ δέ πρωτοτόκων
 ἐτάγης, ἐν ὑφίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσελήλυ-
 θας.

Ὁ Αὐτός. Ἐδώκας σημείωσιν.

Σκεθὸς ἱερῶτατον, τῆς ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, ἀρετῶν τὸ κειμή-
 λιον, δογμάτων τῆς πίστεως, ὁ ἄγρυπνος φύλαξ, τῆς ὁμολογίας στη-
 λογραφία ἢ σεπτὴ, τῶν Μοναζόντων σεπτὸν ἀγλάϊσμα, εἰκόνα ὁ τιμή-
 σας δέ, τοῦ ζωοδότου τῆς κτίσεως, ὁ θεόφρων θεόδωρος, ἀνυμνεῖσθαι
 ἐν ἄσμασιν.

Μάχαιραν ὡς δίστομον, ἐν τοῦ θεοῦ κομισάμενος, τὸν σὸν λόγον θεό-
 δωρε, τὰ στίφη κατέβαλες, τῶν αἱρετικῶν, καὶ νίκης στεφάνους,
 ἀναδησάμενος λαμπρῶς, θεῷ παρέστης τῷ Παντοκράτορι· ὡ πρέσβευε
 μακάριε, τοῖς εὐσεβάστως τιμῶσί σε, δωρηθῆναι ὡς εὐσπλαγχνος, τῶν
 πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Βίον ἐνθεώτατον, ἀνύων Πάτερ θεόδωρε, Ἀσκητῆς ὡς θεόληπτος, ἐδέ-

ξω θερμότητα, τούς ὑπέρ τῆς δόξης, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἀγῶνας τούς μαρτυρικούς, Εἰκονομάχοις ἀντίταττόμενος, καί τούτων τήν πρόνοιαν, καταβαλὼν τῆ δυνάμει σου, πρὸς ζωὴν ὑπερκόσμιον, νικηφόρος ἀνέδραμες.

Δόξα... Ἦχος β΄

Ἀνάθημα Θεῷ εὐάρεστον, προθυμώτατα γενόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος, θεῖον ὄργανον ὤφθης· καί τόν καλόν διήνησας δρόμον, καί ὑπέρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἀγωνιοσάμενος στερεώτατα, πᾶσιν ἐκήρυξας, τήν τιμὴν αὐτῶν, παμμάκαρ Θεόδωρε· Διὸ Χριστὸς σέ προσελάβετο, καί αἰωνίως σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἀφθάρτῳ δόξῃ τῆς αὐτοῦ Βασιλείας· ὃ πρέσβευε Πάτερ, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καί νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Αὐτός

Μέγα καί παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον· Παρθένος τίκτει, καί μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται καί τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισταί. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καί ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐμβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ.

Ἐἰσοδος, τό Φῶς ἰλάρόν, τό Πραεῖ, ενον·
τῆς ἡμέρας, καί τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ΄ 1)

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ, καί οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καί ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καί ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὄφει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καί ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτούς, καί εὗρεν αὐτούς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσι, καί ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καί κρατήσουσι λαῶν, καί βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καί οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καί ἐπισκοπὴν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τό 'Ανάγνωσμα.

(Κεφ. ε. 15)

Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστου. Διά τοῦτο λήφονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τόν ζῆλον αὐτοῦ, καί ὀπλοποιήσῃ τήν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καί περιθύσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀναταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δέ ἀπότομον ὄργην, εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπί τοὺς παράφρονας· Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν· καί ὡς ἀπό εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπί σκοπὸν ἀλοῦνται· καί ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζα. Ἀγανακτῆσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δέ συγκλήσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καί ὡς λαῖλαφ ἐκλικμήσῃ αὐτούς· καί ἐρημώσῃ πᾶσαν τήν γῆν ἀνομία, καί ἡ κακοπραγία περιτρέφει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καί σύνετε· μάθετε δικαστάι περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι ἐπί ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν, καί ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τό 'Ανάγνωσμα.

(Κεφ. δ. 7)

Δίκαιος, εἴαν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον οὐ τό πολυχρόνιον, οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλά δέ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καί ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καί ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρώπη, μή κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῦ τὰ καλά, καί ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακῶν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διά τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δέ λαοί, ἰδόντες καί μὴ νοήσαντες, μηδέ θέντες ἐπί διανοίᾳ τό τοιοῦτον· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καί ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΤΗΝ

'Ιδιόμελα Ἦχος α'.

Ἀγάλου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία σήμερον, Θεόδωρον τὸν Ὁμολογητὴν, περιφανῶς ἀνυμνοῦσα· εὐσεβείας γὰρ δειχθεῖς κανῶν, καὶ ἀσκητικῆ πολιτείας, τύπος καὶ ὑπόδειγμα ἐναρέτου βίου ὤφθη· καὶ ποικίλων βασάνων τὸν δρόμον στερρῶς ἀνύσας, εἰκονομάχων δὲ τὰ φρυάγματα καταβαλῶν, τὴν ὀρθὴν τὴν Ἐκκλησίαν δόξαν ἐτράνωσεν, ὡς θεῖον ὄργανον· ἀπαύστως πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β.

Προθύμως Θεῷ ἀναθέμενος, τῆς παρ' αὐτοῦ δεδομένης χάριτος ἐντρούφης Πάτερ· κατέβαλες στερρότατα εἰκονομάχων τὰ φρυάγματα, ἀσκητικοῖς ἀγῶσι, σαυτὸν ἀπαρνησάμενος, εὐσέβειαν τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξας· Ἐκκλησίας ἀδάμας καὶ στύλος ἀσειστός ὑπάρχων, Θεόδωρε μακάριε· τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν μνήμην σου Ὅσιε.

Ἦχος γ.

Ὡς θεία Εἰκὼν, τῆς κατὰ Χριστὸν πολιτείας, τῆς τοῦ Δεσπότη ἐν ὑλικῇ μορφῇ Εἰκόνα, σιμῶν προσεκύνεις, ὁμολογηταὶ τῆς ἀληθείας, παμμακάρ Θεόδωρε· καὶ ἀγωνισάμενος ὑπὲρ αὐτῆς, κακουχίας καὶ θλίψεις ὑπέμεινας, καὶ τῷ προσώπῳ, ἐγράφης πυρωμένῳ σιδήρῳ· Διὸ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμφας, Πάτερ Ὅσιε, νῦν σὺν Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς, οἰκῶν, πρεσβεύων αὐτῷ ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ.

Τὸν ἐν Ὅσιοις, Ὁμολογητὴν, καὶ τοῦ Θεοῦ θεράποντα γνήσιον, Θεόδωρον τὸν μέγιστον, τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀραγέστατον στύλον, ὡδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν· ἐν Ὅσιότητι γὰρ καὶ δικαιοσύνη, παιδρῦνας τὸν βίον, ὁμολογίας ἀγῶσι τοὺς πιστοὺς ἐδίδαξεν, τὴν ὀρθὴν πίστιν φυλάττειν, καὶ τῶν Εἰκότων ὑπέρμαχος γέγονεν· Διὸ καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξατο· ὃ καὶ πρεσβεύει δοθῆναι ἡμῖν, ἰλασμόν καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ.δ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεόδωρε μακάριε, τίς σέ κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει; ἢ τίς δυνήσεται ἀληθῶς, ἐξελεπεῖν τῆς ζωῆς σου, τὰ θαυμαστά προτερήματα· Χριστὸν γὰρ ἀγαπήσας κόσμον τὰ τερπνά κατεφρόνησας, δοχεῖον τοῦ

Πνεύματος ἑγένου· καὶ βασάνους ὑπομείνας, τῷ προσώπῳ ἐγράφης, πυρωμένῳ σιδήρῳ, εἰκονομάχους κατεφρόνησας, καὶ τοῦ σοῦ Δεσπότης τὴν Εἰκόνα ἐτόμησας· Καὶ νῦν αὐτῷ συμβασιλεύων ἐν οὐρανοῖς, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον, καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεός ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμνήμας, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φρυμὸν ὑπομείνας οὐδέ διαίρεσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις Ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῶν Μοναζόντων Κανῶν, ὁ τὸν ζυγὸν τοῦ Δεσπότης ἀράμενος, καὶ τούτῳ ἀκολουθήσας ἐν ὀλοτρόπῳ σπουδῇ, καὶ πολλῇ ἀσκήσει βίου κρείττονος· καὶ τούτου ἐτίμησας, τὴν Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, μυρίοις πόνοις, ὁμιλήσας Θεόδωρε, καὶ κακώσεσιν, ἀνευδότῳ φρονήματι· ὅθεν ἢ ἐπουράνιος τρυφή σέ ἐδέξατο, καὶ ἢ ἀνεύφραστος δόξα, καὶ ἢ ζωὴ ἢ αἰδῖος, ἐν ἣ σὺν Ἀγγέλοις, συγχορεύων ἡμῖν αἶτει, τό θεῖον ἔλεος

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν Μοναζόντων φωστήρ, Εἰκονομάχων καθαιρέτης ὁ κράτιστος· Αὐτῶν γάρ τὴν πλάνην Πάτερ, λόγοις καὶ ἔργοις ὁμοῦ, διελέγχων πᾶσιν ἐστηλίτευσας· ἐντεθεὶς ὑπέμεινας, ἐξορίας Θεόδωρε, ὁμολογήσας τοῦ Κυρίου τό ὄνομα, καὶ τό πρόσωπον, τῷ πυρὶ σὺ ἐγγέγρασαι. Ὅθεν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν χαρίτων ἠξίωσαι, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, τῶν αἰωνίων γενόμενος. Χριστόν ἐκδυσῶπει, καὶ ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, τοὺς σέ γεραίροντας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις τῶν Μοναζόντων κρηπίς, τῆς Ἐκκλησίας Ἱερὸν σεμνολόγημα, πραδότητος θεῖος οἶκος, ὁμολογίας κανῶν, προσευχῆς Ἁγίας ἐργαστήριον, Θεόδωρε Ὅσιε, Παρακλήτου τό σκήνωμα, τῶν Ὁρθοδόξων, ὁδηγός ὁ σωτήριος, εἰκονομάχων καθαιρέτης στερρότατος· Ὅθεν τοὺς ἐορτάζοντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, λιταῖς ἀόκνοις σου ρῦσαι, τῆς ἐπιρείας τοῦ ὄφους, Χριστόν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ.β΄.

Ὅτε ὁ δυσσεβῆς βασιλεύς, Θεοφίλος διωγμὸν ἐπρόσταξεν, τῶν Ἁγίων Εἰκότων, τότε τοῦ Δεσπότης τὴν Εἰκόνα, Θεοφρονως ἐτίμησας, Θεόδωρε πάνσοφε· Ὅθεν καὶ γραφεὶς τῷ προσώπῳ, σὺν τῷ αὐταδέλφῳ Θεοφάνη, πυρωμένῳ αἰδήρῳ· Νῦν δὲ ἐν οὐρανοῖς οἰκῶν, σὺν αὐτῷ πρέσβευε, ὅπως τύχωμεν, καὶ ἡμεῖς τῶν χαρίτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ κληρονόμοι γενώμεθα τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέσασται, καὶ βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τό, Νῦν ἀπολυεῖς, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Παχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ συνεσταύρωσαι, ἀσηκητικῆ βιοτῆ, μισήσας ὡς πάνσοφος τὰς ἐφημέρους τρυφάς, καὶ πᾶσαν ἀπόλαυσιν· Ὅθεν εἰκονομάχων καθελῶν τοῖς σοῖς λόγοις, τιμήσας Θεόδωρε, τὴν Εἰκόνα τὴν θείαν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ὑμνουμένων σε.

Δόξα..... Ὅμοιον.

Αἰκίας καὶ μάστιξι, καὶ τοῦ προσώπου γραφῆ, στερρῶς κατεπάτησας, τὴν Θεοφίλου ἰσχύν, Θεόδωρε Ὅσιε. Ὅθεν τὴν ἀφθαρσίας, δεδεγμένος τὸ στέφος, πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἱλασμόν πταισμάτων, διδόναι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν.... Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Αὐτός

Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε.....

Καὶ Ἀπολυσις.

.....

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τήν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα

Ἦχος α. Τοῦ Λίθου σφραγισθέντος

Τήν θύραθεν σοφίαν, τῆ ἔσω ὑποτάξας, καί ἀσκητικῶς τῆς ψυχῆς σου, τά φρόνημα ὑψώσας, ἐφάνης ὑπέρμαχος στερρός, Εἰκόνας τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ· διὰ τοῦτο σέ τιμῶμεν χρεωστικῶς, Θεόδωρε μακάριε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ Ἀγιάσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σέ ἡμῖν, θεῖον ὑπέρμαχον.

Δόξα...Τό αὐτό...Καί νῦν...Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος σὺν Πατρὶ τῷ Ἀνάρχῳ, καί τῷ θεῷ σου Πνεύματι, εὐδοκῆσας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐν Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καί ἀστήρ σε, τοῖς ἐν Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῷ Παναγὰθῳ σου βουλῇ· δόξα τῆ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῆ πρὸς ἡμᾶς ἄκρα συγκαταβάσει σου.

Μετά τήν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν ἀσκήσει Ἱερᾷ, καταπαλαίσας τόν ἐχθρόν, τήν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τιμᾶν ἐκήρυξας σοφέ, Ὁρθοδοξίας τοῖς δόγμασι διαλάμπων· Θεόφιλος ὁ δεινός, πλείστοις ὑπέβαλε, πόνοις καί ποιναῖς, Πάτερ Θεόδωρε· ἀλλά τῆ σῆ κατεπτοῆθῃ στερρότητι, καί ψυχικῇ ἀνδρειότητι· διό σέ πάντες, Ἱερώτατε, ὑμνοῦντες τιμῶμέν σε.

Δόξα...Τό αὐτό...Καί νῦν...Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρὸς; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καί ὡς ἠῶδίκησεν· ἄσαρκος γάρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καί γέγονεν ὁ ὢν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καί μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστός τόν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀγάπη ὀλικιῶς τετρωμένος τῇ θείᾳ, εἰκόνα τὴν σεπτὴν τοῦ Δεσπότου τιμήσας, καὶ ὤφθης διδάσκαλος, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ Θεόδωρε, τύπος καὶ χαρακτήρ τε· ὅθεν τελούντες πιστῶς τὴν μνήμην σου, ἐν ἐγκωμίοις πάντες οἱ πιστοὶ, τιμῶμέν σε συμφώνως.

Δόξα... Τό αὐτό... Καί νῦν... Τῆς ἑορτῆς, Ὁμοιον.

Παράδοξον πιστοί, τό μυστήριον τοῦτο· Θεός ἐκ γυναικός, ἐγεννήθη ὡς οἶδε· τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ, κρᾶζουσιν ἀνυμνοῦντα· ὅτι ἐτέχθη Χριστός ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας, σῶσαι ὡς Θεός, τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τό α· Ἀντίφωνον τοῦ δ· ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ·

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Τό, Πᾶσα πνοή, καί τό εὐαγγέλιον, ζῆτεῖ τό εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Σάββα. (Ματθ. ια. 27-30)

Ὁ Ν· Ψαλμός

Δόξα... Παῖς τοῦ σου ὁσίου.....

Καί νῦν... Παῖς τῆς Θεοτόκου.....

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεος σου.....

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ.β·

Τοῖς ἀσκητικοῖς σου ἰδρῶσι, τοὺς τῶν εἰκονομάχων σβέσας ἀνθρώπους, πυρρωμένῳ σιδήρῳ ἐγράφης εἰς τό πρόσωπον, καί ὡς σεπτόν ἀνάθημα, προσηνέχθης τῷ Κυρίῳ, Θεόδωρε μακάριε· καί νῦν ἀμαράντων στεφάνων κοσμηθεῖς, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα Ὅσιε.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου.....

Οἱ Κανόνες, τῆς ἑορτῆς καί τοῦ ἁγίου.

Κανόν τοῦ ἁγίου οὐ ἢ ἀκροστιχίς:

"Θεοδώρω τούς ἄθλους τιμῶ. Γερασίμου Μ."

Ῥοδή α΄

Ἦχος α΄ Ῥοδήν ἐπινίκιον.

Θεμέλιον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Θεόδωρε, ὑπέρμαχον Εἰκόνων
γεγεννημένον Πάτερ, καί διὰ τοῦτο σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Ἐφυγες τὰ πρόσκαιρα, τοῦ κάτω κόσμου, τὸν ἄνω ἀπειλήφας, παμμάκαρ
Θεόδωρε· διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, ἵνα τιμῶμεν Εἰκόνα τοῦ πάντων Δεσπότου.

Ὅπως ἀντέστης λόγοις, Εἰκονομάχων καὶ τοὺς ἀνυμνοῦντας σε, κοινω-
νοὺς ἀνέδειξας, Βασιλείας θείας, καὶ αἰωνίου εὐσεβῶς μάκαρ Θεόδωρε.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Αἰπλοῦς τῆ φύσει ὤφθη, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ
Κύριος, Ἄχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σιότει καὶ σικίᾳ, φῶς ἐθεά-
σακτο.

Ῥοδή γ΄ Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ὅς ἐπειράθη τῆς ἀνδρείας σου, ὁ τῆς πλάνης διδάσκαλος Πάτερ, βασά-
νων σε ὑπέβαλε, καὶ πυρωμένῳ σιδήρῳ, καταγράφει σου τὸ μέτωπον,
παμμάκαρ Θεόδωρε.

Ἐἤμασι σου τοῖς θείοις ἕτερες, εἰκονομάχων Πάτερ ἄκανθαν, καὶ κατε-
φύτευσας φυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθουνομέναις, τῆ ἀύξη-
σει Θεόδωρε.

Ὁ θεῖον Πνεύματι σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῆ μοχλῶ
τῶν προσευχῶν, εἰκονομάχους καθεῖλες, τὴν ἐκκλησίαν στηρίζων Θεοφό-
ρε Θεόδωρε.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Ἐπὲρ ἡμῶν ἐβλάστησας ράβδον, τὸν Χριστόν ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σέ γάρ
ἐτύπου Ἀαρών, ράβδον ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή, Θεοτόκε
Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄ Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παρρησίας, θράσος, τύραννον μεγαλοφρόνως, κατα-
σχύνας καρτερία τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεῖς γάρ τὰς ὀφείας Θεόδωρε,
διὰ Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξά-
ζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν, τό μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Δόξα... Ἦχος ὁ Αὐτός. Τὴν Ὁραιότητα.

Πόνους ἀσκήσεως καλλωπιζόμενος, ἄθλους διήνυσας, Μαρτύρων Ὅσιε,
ὑπὲρ Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, Θεόδωρε μακάριε, καὶ ταῖς κακουχίαις
σου καὶ πολλαῖς ἐξορίαις σου, πᾶσαν καταβέβληκας, τῆς αἰρέσεως
ἔπαρσιν· καὶ νῦν συνῶν Ἀγγέλων τοῖς δήμοις, ἐξαίτει ἡμῖν πταισ-
μάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γάρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σηλαίῳ
σαρκί, ὤφθη ἐκ Παρθένου, δι' ἡμᾶς καθὼς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώ-
ρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξο-
λόγουν αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐναν-
θρωπήσαντι.

Ἰσθὴ δ· Κατενόησα Παντοδύναμε.

Τοὺς θολεροὺς χειμάρους Θεόδωρε τῶν Εἰκονομάχων, τῇ σῇ διδασκαλίᾳ
κάτεξήρανας.

Ὁ τῷ πελάγει τῆς σῆς σοφίας τῆς πλάνης καὶ τοῦ ψεύδους, τοὺς τι-
μῶντας σε Θεόδωρε ἔσφασας.

ὑπέρμαχος Εἰκόνων Πάτερ Θεόδωρε γενόμενος, πᾶσι κηρύξας Θεῷ μόνῳ
λατρεῦειν.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

Σὺ ὑπέρμαχος οὔσα Ἄχραντε ἡμῶν τῶν σέ τιμώντων, Εἰκονομάχων
τᾶ θράση κατάβαλε.

Ἰσθὴ ε· Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ἀπέστη πρό προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δέ, ἠνοίχθη τοῖς

ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάριν ἔνθεος, τοῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, παρ-
μάκαρ Θεόδωρε.

Θαυμάτων ἐπιδείξεις, ἐζώγρησας λαούς, λόγῳ σου εἰκονομάχους βα-
λών, καὶ πᾶσιν ἐδίδαξας Θεόφρον, τιμῶντας τὴν Εἰκόνα, τοῦ Χριστοῦ
Θεόδωρε.

Λαμπροῖς σοι κατορθώμασι, ἐκλάμψας σοφέ, μεγίστης εὐκλείας Θεόθεν
ἤξιωσαι, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιος, ὡφθης ἐν ὑψίστοις, τρισμάκαρ
Θεόδωρε.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

"Ομβρος θεῖος, τῇ μητρὶ σου, κατήλθεν ὁ Χριστὸς Ἄχραντε καὶ ὄμβ-
ρους ἐξήρανε, πολυθεΐας καὶ ἐπήγαγε, Θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν
φλογμῷ ἀπάτης.

Ῥοδὴ ς: Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Ἰψώσας σου τὸ ὄμμα, καὶ λαμπρύνας δαφιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός,
τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σου, εἰκονομάχων, λαούς ἐρρύσατο.

Σὺ λαμπρυνθεῖς ὡς χρυσοῦς, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν παθημάτων τοῦ Χρι-
στοῦ, Θεόδωρε παρμάκαρ, ἐκσφράγισμα, ἐδείχθης θείοις ἀποτεθεῖς
ἑσαυροῖς.

Τελέσας Θεόδωρε, τῶν ἀγῶνων τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδοῦς, εἰκονο-
μάχων Πάτερ καὶ ἔφθασας, τὰς εὐρυχώρους, σιηνώσεις τῶν οὐρανίων
νοῶν.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

Ἰδοὺ ἔτεκες Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ, διαμείνασα Ἀγνή, μετὰ
τόκον ὡσπερ ἦς Θεός οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Κοντάνιον Ἦχος γ: Ἡ Παρθένος σήμερον.

Προσευχαῖς καὶ δάκρυσιν, οἰκειωθείς τῷ Κυρίῳ, ὁμολογία τῇ σῇ, Εἰ-
κονομάχους καθεῖλες· πόνοις γάρ τῆς ἐγκρατείας καλῶς ἐμπρέφας, τοῦ
Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα λαμπρῶς ἐτίμησας· διὰ τοῦτο Θεόδωρε, τιμῶντες
σε, Ὁρθοδοξίας φωστήρ.

Ο Οἶκος

Προθύμως τόν Σταυρόν, ἀράμενος πανένδοξε, καί εἰς θώρακα δέ τήν
πίστιν ἐνδυσάμενος, πρὸς πάλιν ἐξῆλθες τῶν μιαιωτάτων εἰκονομά-
χων, Πάτερ Θεόδωρε, καί τούτων κατέβαλες τὰς παρατάξεις, σθένει
τοῦ Πνεύματος· οὐ ἐμπορούμενος πλουσίως ὄσιε, καμοὶ παράσχου
τὴν θεῖαν χάριν, φωταγωγοῦσαν μου τόν νοῦν, ἀξίως τοῦ ὑμνήσαι
τούς ἀγῶνας σου τοὺς γενναίους, Ὁρθοδοξίας φωστήρ.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Πῆ ΚΖ. τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός
ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καί Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων, ὡς μέγας στίξις θεῶς.

Ἐβδομάτῃ Θεόδωρος εἰκάδι γέρα εἴληψεω ἐκ τῶν ἄνω.

Στίχοι Ἰαμβικοί, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου
Θεοδώρου, καί ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρά Θεοφίλου
Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Ἐάντων ποθοῦντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ὅπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες.

Ἐστησαν, εἰς σύστασιν τῆς Οἰκουμένης,

Ἐφθῆσαν οὕτω τῷ σεβασμῷ τόπῳ.

Σκευὴ πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης,

Ἐμεῖσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας.

Ἐράξαντες δεινὰ αἰσχρά δυσσεβοφρόνως,

Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται.

Πρὸς τὴν πόλιν δέ τοῦ κράτους πεφευγότες,
οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.

Ὅθεν γραφέντες ὡς κακούργοι, τὴν θεῶν,
Κατακρίνονται καί διώκονται πάλιν.

Παῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον, καί σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδή ζ: Τούς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου.

Μωροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σεβόμενος δέ τήν Εἰκόνα, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκί, ὀφθέντος, καί τοῦ πλάνου, τήν ἰσχύν καθελόντος· ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς Θεόδωρε ἔτυχες.

Ὡς τοῦ φωτός πολίτης οὐρανῶν, γεγέννησαι πάντα τά τοῦ κόσμου παριδῶν, καί ἐκ ψυχῆς τόν οὐρανοῦ καί γῆς ποιητήν, ἀγαπήσας πάνσοφε· ὅθεν τιμῶμεν τήν σήν ἑορτήν Θεόδωρε.

Γέγονας φωτός δοχεῖον Πάτερ, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ τόν ὄφιν πατήσας, καί τήν Εἰκόνα τοῦ Κτίστου σου ἐτίμησας, διό τούς σέ ὑμνοῦντας, παμμάκαρ Θεόφωρε, τῶν δεινῶν ἀπάλλαξον.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Ἐμ σοῦ μυστικῶς τεχθεῖς ὁ Θεός, τό φύραμα "Αχραντε θεώσας τῶν βροτῶν· καί κοινωνούς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τούς σέ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξίῳ ἀληθῶς Εὐλογημένη Ἄγνή.

Ῥοδή η: Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ρεόντων, παντοίων τε, καί βασάνων τῆς σαρκός, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καί χαίρων συνήφθης, τόν ἀγῶνα καλῶς, τόν σόν ἐκτελέσας, τρισμάκαρ Θεόδωρε.

Ἀπέκρουσας παμμάκαρ, τυράννων ἀπειλάς, καί βασάνους ἐδέξω, ὑπέρ τῆς πίστεως, καί τήν Εἰκόνα τιμήσας τοῦ Χριστοῦ Πάτερ Θεόδωρε, ὑπέρ ἡμῶν πρέσβευε.

Σύ τήν Εἰκόνα Χριστοῦ, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκῶν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, φρικτά Θεόδωρε, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῶν εἰκονομάχων, κακίαν ἀναστέλλων.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Ἰδοῦ πάντες σέ πύλην, καί θείαν κιβωτόν, καί στάμνον χωρήσασαν, τό μάννα τῆς ζωῆς, καί Ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένε Μαρία, ἀεὶ Εὐλογημένη.

Ῥοδή θ. Τύπον τῆς Ἀγνῆς Λαχείας σου.

Μέσον τῆς νυκτός. Πανεύφημε, διαδραμῶν τὴν ἡμέραν σὺ κατέφθασας,
τὴν ἀνέσπερον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμενος, τῇ σῇ ὁμολογίᾳ Θεόδωρε,
καὶ θείας βασιλείας, ἀκηράτου ἀξιούμενος.

Ὅλον τὸν Χριστὸν κτισάμενος· κόσμου γὰρ ὅλου δι' αὐτὸν καταλέλοιπας.
Καὶ νῦν παμμάκαρ σιγηνώσεις οὐρανίους οἰκῶν, σὺν χορείαις τῶν ἄνω
Δυνάμεων, καὶ σεπτῷ Θεοφάνει, Πατέρων τό κλέος Θεόδωρε.

Ὑμνος οὐκ ἀρκεῖ τιμῆσαι σε, τὸν οὐρανοπολίτην, Πάτερ Θεόδωρε· τὰ
τοῦ κόσμου φθαρτὰ ὡς πρόσκαιρα σὺ παριδῶν, πρὸς ἀγῶνας στερροῦς
προσεχώρησας, εἰκόνα δέ τοῦ Χριστοῦ τιμᾶν πάντας ἡμᾶς ἐδίδαξας.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν

Μῆτερ Ἀχραντε Θεοτόκε, λύτρωσις ἐπέφανε, ἐκ σοῦ πᾶσι βροτοῖς·
Πατρός γὰρ φρικτῶς ἄνευ σποράς ἐσωμάτωσας, τὸν ὑπέρχρονον Λόγον
καὶ Κύριον. Ὅθεν αἰεὶ ὑμνοῦμεν, τὰ ὑπὲρ λόγον μεγαλεῖα σου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασιν, εὐαρεστήσας Ὅσιε, τῷ Πανοικτίρμονι Λόγῳ,
σῇ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, αὐτοῦ τὴν θείαν εἰκόνα, ἐτίμησας Θεόδωρε·
διό καὶ δόξης κρείττονος, σὺν τῷ σεπτῷ Θεοφάνει, κατηξιώθης Παμμάκαρ.

Ῥοδή θ. Τύπον τῆς Ἐορτῆς Ὁμοίον.

Εἰκόνας ἧς μετέλαβον, Θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθη οἶμοι ὁ
πλήμων· δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δέ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρή-
τως κοινώνησας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ
με, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν Στίχους δ. καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ. Ὅτι τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόδωρε, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, τοὺς κινδύνους ὑπέμεινας

καί τας θλίψεις Ἁγίε, καί πληγὰς τε, καί μάστιγας, ὑπέρ τῆς θείας Εἰκόνης Ὅσιε, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἀγαθότητα ὡς τίς ἐξείπη σου, τῆς ψυχῆς τό εὐτονον· δι' ὅ Χριστός, τῶν ὑπέρ κατάληφιν, σέ κατηξίωσαι.

Πάτερ Θεόφρον Θεόδωρε, ἀνατεθείς τῷ Χριστῷ, κοσμικῆς σχέσεως, ὀλίκως ἐμάκρυνας, Θεολήπτω φρονήματι, καί Ἰσαγγέλως πολιτευσάμενος, τήν Εἰκόνα τιμῆσας τοῦ Κτίστου σου, Πνεύματι δέ θείῳ αὐτόν ὁμολογῆσας, καί ἀρετῆς ὡφθῆς ἐν τοῖς πέρασιν, μύστης Θεόσοφος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόδωρε, Ὁρθοδοξίας φωτί, τηλαυγῶς ἀύγαζόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, νοητόν φῶς ἀνέτειλας, καί τήν σκοτίαν τῶν Εἰκονομάχων, τῶν διδαχῶν σου ἀύγαῖς διέλυσας. Ὅθεν δεδόξασαι, ἐν ὑφίστοις Ἁγίε πανευκλεῶς, καί Χριστῷ παρίστασαι, νῦν εὐφραίνόμενος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόδωρε, τῆς σωφροσύνης Εἰκῶν, ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, τῆς Εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ· Ἐκκλησίας καί στήριγμα, τῆς ἀληθείας μέγιστος πρόβολος, εἰκονομάχων δριμύς τε ἔλεγχος. Ὅθεν τιμῶμεν σε, ἐν ὡδαῖς γηθόμενοι οἱ εὐσεβεῖς, τήν Ἁγίαν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Δόξα... Ἦχος πλ.α΄

Ὡς τῆς σοφίας σεπτόν δοχεῖον, καρτεροφύχως διήνυσας, τοὺς διπλοὺς ἀγῶνας Πάτερ· ἐν ἀσκήσει γάρ καθεῖλες, τόν τοῦ σκοτούς ἄρχοντα, καί ἐν στερεῇ ὁμολογίᾳ, τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, θείων παραδόσεων, Θεοτύπων τό κύρος ἐδειξας, τῷ τοῦ σοῦ προσώπου χαράγματι· διό μεγάλων δωρεῶν, παρὰ Χριστοῦ ἠξίωσαι, ὡς ὑπέρμαχος τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, σὺν Θεοφάνη τῷ σεπτῷ, μακάριε Θεόδωρε. Ὅθεν πάντες ἡμεῖς ταῖς σαῖς διδαχαῖς ἐπόμενοι, γεραίρομεν τήν μνήμην σου, ἱκετεύοντες σε, πρεσβεῦειν πάντοτε τῷ σῷ Δεσπότῃ, διδόναι πᾶσι τό θεῖον ἔλεος.

Καί νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Αὐτός.

Ἀκατάληπτον τό τελούμενον, ἐν Βηθλεέμ σήμερον μυστήριον· ὁ ἀόρατος ὁράται· ὁ ἄσαρκος σαρκουῖται· ὁ Λόγος παχύνεται· καί ὁ ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν Σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τόν Πλάστην τῆς φύσεως· Φάτνην ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, Χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι· Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑφίστοις Θεῷ, καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις γάρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Δοξολογία Μεγάλη, Ἐκτενής καί
Ἀπολύσις.

---.---.---.---

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἑορτῆς ἡ γ. ᾠδή, καί ἐκ τοῦ Κανόνος
τοῦ Ἁγίου ἡ σ. ᾠδή.

Προκείμενον Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἀπόστολον, ζῆτει τῇ Τετάρτῃ τῆς 14. ἐβδομάδος.

(Φιληππισίου Κεφ. Α. 12-20)

Ἀλληλουΐα (γ.) Ἦχος β.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Παύλου τοῦ
Ὁμολογητοῦ, Νοεμβρίου σ. (Λουκᾶ Κεφ. ΙΒ. 8-12)

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.....

Μεγαλυνάριον.

Ἐὖλον διανύσας Ἀγγελικόν, ὑπὲρ τῶν Εἰκότων, ἠγωνίσω
μαρτυρικῶς σὺν τῷ Θεοφάνῃ, τῆς δόξης κοινωνήσας, ἐν
πόλῃ νῦν ἀγάλλῃ, Πάτερ Θεόδωρε.

Δίστιχον

Δέξαι Θεόδωρε τὸν ὕμνον ὡς δῶρον,
Ὅν σοὶ Γεράσιμον ἐξύφανεν ἡδη.

---.---.---.---

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῷ Θεῷ Δόξα

---.---.---.---